

Kanické listy

3/2020 listopad

Jen to dobré
v příštím roce
2021

Vážení a milí čtenáři,

nedávno jsem na sociálních sítích zahlédla prosbu o restart roku 2020 - jen si představte tu možnost vrátit se pouhým zmáčknutím tlačítka zpět na začátek roku s vědomím, že některým nepříjemným událostem bychom tak mohli jednoduše předejít. Prostě začít znovu a lépe. Mnozí z nás by zřejmě se stisknutím tlačítka neváhali ani vteřinu. Leč realita je jiná a my se musíme vyrovnávat se vším, co nám letošní rok přinesl i vzal. Občas je to až příliš obtížné, ale já osobně vnímám obrovskou sílu a souměřitelnost, ochotu pomáhat lidem ve svém okolí, ochotu naslouchat a podržet blízké v těžké chvíli. Žijeme v rozvíjející se obci s pulzujícím srdcem a věřím, že společně se nám přechod do doufejme pokojnějšího roku 2021 podaří bez větších obtíží.

Společným tématem našeho letošního posledního čísla jsou živnostníci a podnikatelé v naší obci. Zahajujeme zajímavý seriál medailonů spojených se soukromým sektorem činným v Kanicích a doufáme, že si se zájmem přečtete o mistrovské výrobě hudebních nástrojů v dílně Davida Kourka, ale rovněž o historii dřevozpracovatelské firmy, jejíž úspěšná činnost byla nuceně ukončena s nástupem nového politického zřízení v polovině minulého století.

A jelikož je důležité se nejenom poučit z historie, ale především se soustředit na budoucnost, seznámí vás paní učitelka Alena Repová ze ZŠ Kanice s dlouholetou tradicí kariérového poradenství na místní škole.

I přes to, že opatření související s bojem proti pandemii nového viru ve velké míře negativně ovlivnila konání kulturních, společenských a sportovních akcí, tak se v rámci platných vládních nařízení v létě přece jen podařilo zorganizovat již tradiční dětský tábor, přímo v obci proběhla veselá Letní noc, společně s SDH Kanice se děti rozloučily s létem, malí i velcí měli možnost shlédnout krásné divadelní představení Divadla Bolka Polívky a kanickým spolkům se podařilo

uspořádat již druhý ročník susedských slavností „Zažít Kanice jinak“.

S přicházejícími vánočními svátky pan farář Lazárek přiblíží vánoční příběh. A že rčení „ve zdravém těle zdravý duch“ není radno brát na lehkou váhu, vzniklo v Kanicích nové workoutové hřiště, které má za cíl přivést k fyzickému cvičení všechny generace. Nepřeje-li venkovním aktivitám počasí, mohou se zejména malí čtenáři zapojit do čtenářské soutěže vyhlášené naší knihovnou. Komu troška nepohody nevádí, určitě se může nechat inspirovat dalším tipem na výlet třeba ke Kulatému dubu a do Křtin.

Krátce se ještě vracíme k tematice odpadového hospodářství, o kterém jsme obsáhle informovali v našem prvním letošním čísle. A možná vás rovněž inspirováme k nové zálibě a do svých domácností si pořídíte pár nových opeřených členů.

Ráda bych tímto poděkovala všem redaktorům za spolupráci a nasazení, se kterým se ujali příprav posledního čísla Kanických listů v tomto podivném roce 2020, čtenářům popřála pěkný zážitek při jeho četbě a všem přeji mnoho sil a zdraví! Děkujeme za vaši přízeň a přejeme klidný konec roku.

za redakci Hana Rakšány Dvořáková

Obsah čísla

Slovo starosty	3	Z farnosti	18
Zprávy kanického zastupitelstva	4	Hasiči	18
Z kanické kroniky	5	Sport v obci	20
Téma – podnikání v obci	6	Rozhovor aneb žijeme tu společně	22
Kanická řemesla a živnosti	9	Meteookenko	24
Zprávičky z MŠ a ZŠ	12	Kam na výlet	25
Kultura	12	Kalendář akcí	28

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

je tu další vydání vašeho zpravodaje. Vzniká v době, kdy máme před sebou opět složitou situaci, která zcela jistě zasáhne a ovlivní naše životy v příštích měsících. Každodenně z médií slyšíme, jak nutné je dodržování pravidel a opatření stanovených vládou. Věřím, že každý z nás chce pro sebe, své blízké, přátele, kamarády a sousedy jen to dobré. Zodpovědný a ohleduplný přístup je tedy na prvním místě, abychom tuto nelehkou dobu zvládli, pokud možno ji ve zdraví přečkali a co nejdříve se opět vrátili do normálního života, na který jsme byli zvyklí.

Bohužel z důvodu zhoršující se koronavirové epidemie bylo znemožněno konání některých plánovaných akcí, např. pálení čarodějnic, Krojovaných hodů, Masarykovy vetry. Na co však můžeme zavzpomínat a co vyšlo, byly akce – Letní noc, Loučení s létem, divadelní představení na hřišti a Zažít Kanice jinak. Doufám, že alespoň na krátký čas jste pozapomněli na obtížné období a dobrá nálada, pohoda a spokojenost vás na chvíli zcela ovládly. Rád bych moc poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravách těchto akcí, a všem, kdo se jich zúčastnili.

Kromě těchto vydařených akcí se v obci podařilo osvětlit autobusovou zastávku Kanice, koupaliště solární lampou a postavit workoutové hřiště, které je ve fázi dokončování.

Chtěl bych také poděkovat volební komisi, pro kterou byly volby tentokrát náročnější vzhledem ke zpřísněným hygienickým podmínkám.

Závěrem přeji všem mnoho sil, zdraví a trpělivosti.

Vlastimil Minařík, starosta obce

Pranostiky od prosince do března

Karel Hynšt

Prosinec naleje a leden zavěje.

Když na Mikuláše prší, zima lidi hodně zkruší (6. 12.).

Svatá Viktorie obrázky na okna ryje (23. 12.).

Jak vysoko v lednu leží sníh, tak vysoko tráva poroste.

Svatý Vígil z ledu mosty zřídil; a když nezřídil, to je břídil (14. 1.).

Svatá Anežka, když laskavá, vypustí skřivana z rukáva (21. 1.).

Co si únor zazelená - březen si hájí; co si duben zazelená - květen mu to spálí.

Leze-li jezevec o Hromnicích z díry, za čtyři neděle zpátky zas pílí (2. 2.).

Na svatého Matěje, každá myš díra se zavěje (24. 2.).

V březnu prach a v dubnu bláto - sedlákovi roste zlato.

Vážení občané, opět Vám přinášíme stručné shrnutí některých důležitých rozhodnutí zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Podrobnosti naleznete v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webových stránkách obce.

Usnesení číslo 4/1/2020:

ZO schválilo příspěvek ve výši 10 000,00 Kč pro Sanus Brno z. s. na poskytování terénní pečovatelské služby.

Usnesení číslo 4/4/2020:

ZO schválilo účetní závěrku obce Kanice za rok 2019.

Usnesení číslo 4/5/2020:

ZO schválilo závěrečný účet obce Kanice za rok 2019.

Usnesení číslo 4/6/2020:

ZO schválilo zprávu nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření obce Kanice v roce 2019.

Usnesení číslo 4/7/2020:

ZO schválilo zprávu o uplatňování územního plánu (ÚP) obce Kanice a pokyny pro zpracování změny č. 1 ÚP Kanice za období 2015 až 2019.

Usnesení číslo 4/8/2020:

ZO schválilo zařazení svého správního území do území působnosti Místní akční skupiny (MAS) Moravský kras o.s. v období 2021–2027 a souhlasí s přípravou komunitně vedené

Integrované strategie území MAS Moravský kras pro období 2021–2027 na svém území.

Usnesení číslo 4/9/2020:

ZO schválilo návrh smlouvy o průběžné dodávce zboží a služeb požárně bezpečnostního zařízení s firmou Červinka, s.r.o., Podolská 103/126, 147 00 Praha 4.

Usnesení číslo 4/10/2020:

ZO schválilo příspěvek ve výši 48 600,00 Kč pro Dobrovolný svazek obcí Časnýř na dofinancování cyklostezky Nad Klajdovkou k Ochozi u Brna.

Usnesení číslo 4/13/2020:

ZO schválilo umístění kontejneru na starý textil firmy TextilEco a.s.

Usnesení číslo 5/1/2020:

ZO schválilo darovací smlouvu na bezúplatný převod zvýšeného zpomalovací prahu na silnici u ZŠ a MŠ Kanice.

Usnesení číslo 5/2/2020:

ZO schválilo výstavbu nových cvičebních prvků (workout) na dětském hřišti na Bukové firmou Bonita Group Service s.r.o., Drásov 583, 664 24 Drásov, v hodnotě 141 558,99 Kč včetně DPH.

Aktuálně o odpadech II.

Marie Šmahelová

V předminulém čísle jste se mohli dočíst o novince v třídění odpadů a tou bylo třídění jedlých tuků a olejů. K tomu nám ještě přibyl nový bílý kontejner na textil, který je umístěn naproti zdravotnímu středisku u křižovatky silnic do Babic a do Žlebů.

Do kontejneru patří čisté oděvy, oděvní doplňky, kabelky, obuv, hračky a bytový textil. To vše čisté a zabalené nejlépe v igelitových taškách nebo pytlích. Usnadní se tím vyprazdňování kontejneru a předejdete poškození nebo znečištění během přepravy do skladů a třídíren.

Naopak **do kontejneru nepatří** koberce, matrace, molitan, mokrý nebo znečištěný textil a jiné netextilní materiály. Recyklováním pomůžete lidem, kteří nemají prostředky koupit si oblečení a zároveň podpoříte tvorbu nových pracovních míst.

Český červený kříž (ČČK) spolupracuje v sociální oblasti se společnostmi, které se na území ČR dlouhodobě zabývají sběrem, ekologickým tříděním, zpracováním a redistribucí použitého textilu, obuvi či hraček. Na základě této spolupráce vznikl v roce 2012 projekt sběru nepotřebného oblečení Textileco a vzájemně humanitární i finanční pomoci. Z uvedených, provozovaných sběrů tak vzniká od dárců potřebný materiální základ k zajištění podpory ČČK.

Souhrn informací o umístění všech kontejnerů na odpad najdete na webových stránkách naší obce v sekci aktuality.

Z kanické kroniky

Řemesla ve 30. letech minulého století a historie Obnovy

Blanka Kalivodová

Obec Kanice byla v minulém století převážně zemědělská, bylo zde několik větších zemědělských usedlostí. Začalo se ale také podnikat a nebylo to jen v pohostinství nebo v provozování prodejen potravin.

V kronice jsou v roce 1928 zmíněny tyto provozovny: dvě soustružnické dílny (jedné z nich se detailně věnuje článek na stranách 6-8), vodní mlýn, obuvník, bednář, krejčí a několik švadlen. V údolí Svitavy, které patří do kanického katastru, potom byla koželužská dílna.

Mnoho obyvatel však jezdilo za prací do Brna, kde pracovali převážně jako dělníci v textilkách.

Další možnost zaměstnání přímo v obci získali (nejen) místní po roce 1931. V létě tohoto roku odkoupil pozemky nad místní částí Žleby pan Hanuš (resp. Hans) Fodor. Výrobní haly pro výrobu lisovaného gumového zboží zde začal stavět v srpnu, za dva měsíce měl hrubou stavbu a koncem roku již začal vyrábět. Zaměstnával cca 50 pracovníků ve výrobě, mistra a tři úředníky. Výroba nepřestala ani během druhé světové války, do továrny byli pracovníci totálně nasazováni. Vzhledem k tomu, že majitel továrny byl německé národnosti, ještě během roku 1945 mu byl majetek zkonfiskován a byl předán do národní

správy. Později byla výroba přesunuta pod firmu Fatra a pokračovala až do poloviny roku 1949, kdy byla zrušena. Ve druhé polovině tohoto roku bylo veškeré výrobní zařízení odvezeno do Matadoru, národního podniku se sídlem v Bratislavě. V Kanicích zůstaly prázdné prostory. Ty získal nově založený podnik Obnova, který slučoval opravárenské a protektorovací závody.

Do Kanic byly navezeny nové stroje pro výrobu protektorů. Stávající budovy již brzy nestačily stále se zvyšující výrobě. Proto byly zabráný pozemky za provozní budovou až k lesu a postup-

ně se přistavovaly další výrobní a skladovací prostory. Největšího objemu výroby bylo dosaženo v 80. a 90. letech 20. století, kdy měl závod nejširší sortiment výrobků.

Téma – podnikání v obci

Dřevoprůmysl a pila Kříčka

Hana Rakšány

V prvním letošním čísle Kanických listů jsem vám zprostředkovala dojmy z výjimečné návštěvy u sourozenců Kříčkových a přislíbila, že se ještě vrátím k zajímavé práci dřevozpracovatelské firmy **Dřevoprůmysl a pila**, kterou vedl otec pana Kříčky. Číním tak nyní, v posledním letošním vydání našeho periodika, které se zaměřuje právě na živnostníky v naší obci. Pan Květoslav Kříčka mladší do detailu sepsal historii tatínkova podniku, vysvětlil mi technologii výroby jednotlivých artiklů a pochlubil se sbírkou kdysi vyráběného sortimentu.

Historie rodinné firmy sahá do období vzniku Československé republiky, kdy pan František Kříčka založil v obci Kanice svoji živnost zaměřenou na výrobu soustružnického zboží. Přistavěl pilu a firma se tak stala zcela soběstačnou, když byla schopna nakoupené dřevo zpracovat již od samotného řezání celých kmenů a prodávat nejen vysoustružené zboží, ale rovněž řezivo, o které byl v širokém okolí velký zájem. Firma v období svého největšího rozmachu zaměstnávala až 20 osob, většinou místních. Pěšky do zaměstnání docházeli i lidé z okolních obcí a několik zaměstnanců, pocházejících z Blanenska a Vyškova, dokonce na pile přebývalo po celý pracovní týden.

Po náhlém úmrtí zakladatele Františka Kříčky se

v roce 1939 vedení podniku ujal jeden z jeho čtyř synů, pan Květoslav Kříčka starší. Ten se zaměřil zejména na modernizaci veškerého strojového vybavení. Stroje, které byly dosud poháněny plochými řemeny ze společné transmisní hřídele, byly postupně vybaveny vlastními elektromotory nebo vyměněny za stroje nové, moderní. Tak jako všude zasáhla i v Kanicích do chodu prosperujícího podniku 2. světová válka, kdy došlo k poškození zařízení pily během květnových válečných operací. Pila byla v roce 1945 odstavena a firma musela změnit způsob práce, kdy se přešlo k manuálnímu řezání rozměrných klád. A stejně tak jako ve všech ostatních sektorech soukromého podnikání, přišla největší rána s příchodem změny politického režimu v roce 1948. Likvidace dobře

zaběhnutého podniku byla pozvolná, ale nevyhnutelná. Firmě byly postupně upřeny dodávky materiálu, za směšný peníz odkoupeny stroje, a tak majiteli nezbylo, než výrobu roku 1953 ukončit. To, co rodina budovala s láskou a odhodláním několik desetiletí, bylo zničeno během tří let a pan Kříčka již neměl svému synovi Květoslavu Kříčkovi mladšímu co předat. Krutá doba pana Kříčku staršího ovšem nezlomila a přes to, že byl nucen se po zbytek života živit jako pomocný pracovník při Státní traktorové stanici, láska ke dřevu mu zůstala a soustružení dřeva se věnoval alespoň ve volném čase.

Abychom si uvědomili ojedinělost a význam dřevosoustružnické produkce firmy, je nutné se zmínit o sortimentu, který byl velmi žádaný v rámci celého tehdejšího Československa. Výroba začínala v době významných společenských změn, měnících se hodnot a nového životního stylu. S masivním nástupem zájmových a sportovních aktivit a související novou úrovní oblékání vyvstala potřeba tělocvičného nářadí a věšáků na oděvy. Dílna tak dodávala organizacím Sokol a Orel cvičební nářadí. Velká poptávka byla zejména po dřevěných 1 m dlouhých jasanových tyčích, kterých se v Kanicích vyráběly tisíce. Tisícových objednávek dosahovaly rovněž cvičební kužele, ovšem naprostý věhlas si získaly soupravy kruhů na cvičení, sestávající z válce, vodčíc kladky a vlastních kruhů. Zcela unikátní výrobní technologie tohoto náčiní neměla nikdy

Ukázka precizní soustružnické práce.

v republice období a rodina Kříčkových uchovává patent na technologicky náročný postup jejich výroby. Uvnitř dřevěného kruhu je ve středu průřezu z bezpečnostních důvodů pevně uloženo ocelové jádro, jemně opracované dřevo tak doslova objímá kovový kruh. Veškeré pozdější snahy o náhradu dřeva syntetickými materiály cvičencům ani vrcholovým sportovcům nevyhovovaly a sportovní organizace se ještě dlouhé roky na pana Kříčku obracely s prosbou o dodání nářadí i v letech, kdy firma byla již dávno zlikvidována.

Cvičební náčiní dodávané organizacím Sokol a Orel.

Pan Květoslav Kříčka mladší s ukázkami prací firmy Dřevoprůmysl a pila.

Vývoj ramének na šaty

Kromě tělocvičného nářadí se firma zabývala výrobou i vývojem nových typů ramének na šaty, výrobou krejčovských panen, ale také hraček (například legendární "jo-jo"), talířů, pudřenek, misek, zrcátek, svícňů, křížků, lehátek, skládacích židlí, dětských postýlek a ohrádek, kuželek, stolních kuželen a mnoha dalšího. Pan Květoslav Kříčka mladší dodnes s úctou a pýchou pečuje o veškeré zachované exempláře tehdejší produkce.

Nejčastěji používanými dřevinami pro výrobu zmíněných předmětů byly buk, dub, jasan, olše, jilm, habr, ale rovněž lípa, bříza, nebo ovocné stromy. Výroba byla tehdy samozřejmě o poznání složitější než v dnešní době a práce s laky, barvami a oleji byla náročná. O vysoké kvalitě výrobků firmy svědčí fakt, že bez jakékoliv placené reklamy neustále přicházely objednávky nejen z nejbližšího okolí, ale také například z Moravské Ostravy, Prahy, Plzně, Českých Budějovic, Bratislavy, Žiliny a mnoha dalších míst naší vlasti.

Lidé, kteří v dílně pracovali, byli skutečnými mistry svých oborů. Jen samotná složitá výroba například výše zmíněných cvičebních kruhů vyžadovala ohromnou dávku citu, zručnosti, jemnosti a především trpělivosti. Firma si rovněž navrhovala a sama vyráběla veškeré náčiní potřebné k náročné práci. Je proto nanejvýš zarmocující, že po únorový režim připravil o zaměstnání skutečné mistry a odborníky, utnul úspěšnou produkci unikátních artiklů a zařízení a v neposlední řadě připravil celou rodinu o majetek a syna majitele o vyhlídku pokračování v odkazu svých předků.

Panu Květoslavu Kříčkovi mladšímu bych tímto ráda ze srdce poděkovala za zajímavé a do detailů zacházející vyprávění, za vzpomínky na dětství strávené v otcově dílně, za uspořádání soukromé výstavy výrobků firmy Dřevoprůmysl a pila. Přeji mu pevné zdraví a děkuji za zprostředkování historie jedné úspěšné kanické firmy.

Vážení čtenáři,

jistě si často říkáte, že by se vám někdy hodilo nějaké řemeslo, které zrovna potřebujete a jste nuceni prohledat internet, popř. zapíchnout tužku do Zlatých stránek. Jindy nás zase baví nějaké hobby, o kterém jsme vždy chtěli vědět více, ale nenapadlo nás, že soused z protilehlé čtvrti ve světle hromničky holduje stejně vášni a mohl by nám být inspirací.

Naštěstí se v Kanicích vyskytuje překvapivě pestrá paleta lidí, která se zabývá řemesly od těch běžných až po velmi unikátní a my máme tu čest vám je v této nové rubrice formou krátkých rozhovorů postupně přiblížit a doufáme, že vám budou buď užitečné, nebo si o nich alespoň se zájmem přečtete.

Začínáme v malém rozsahu a podle ohlasu a zájmu se přizpůsobíme, takže budoucnost je opravdu na vás. Do dalších čísel hledáme další zájemce. Proto tímto prosíme – pokud se chcete „pochlubit“ tím, co děláte, nebo věříte, že někdo dělá něco zajímavého, neváhejte kontaktovat naši redakci. Přejeme příjemné čtení!

David Kourek žije na Bukové se svou rodinou od roku 2010. V době první vlny rouškového období povzbudil hodně lidí veselou písničkou, kterou složil, nahrál a publikoval na Youtube. Kromě toho ale ve své dílně v Horákově vyrábí kytary, čemuž se věnuje 20 let a za tu dobu vyrobil kolem 60 kytar a jeho hlavní motto zní – každá kytara má být originál. Navštivte: www.kourek.cz.

Davide, co Tě k výrobě kytar přivedlo? Dělal toto řemeslo někdo u vás v rodině?

V rodině nikdo. V osmi letech jsem začal hrát na kytaru a postupně propadl zvědavosti, jak se to asi vyrábí a můj zájem sílil. Maminka si nepřála, abych se vyučil kytarářem, protože jediná škola byla až u Chebu. Studoval jsem tedy strojařinu, což jsem později s díky využil.

Jak probíhá učení se výrobě?

Velkým vzorem mi byl Láďa Kučera, známý muzikant a výrobce kytar. Byl mi velkým hudebním vzorem a taky jsem si od něj koupil kytaru. Díky jeho vstřícnosti jsem se od něj v počátcích učil. Později jsem se sám zdokonaloval a učím se dodnes. Mezi výrobci kytar naštěstí

není velká rivalita, takže si vzájemně předáváme poznatky.

Kolik kytar nebo dílů musí člověk pokazit, než udělá první dobrou?

Nechci se chlubit, ale zatím jsem nic nezahodil. Dřevo je živý materiál a člověka může leccos zaskočit, chyba se dá ale často opravit. Začal jsem tím, že jsem si předělal své šestistrunné banjo. Poté jsem si v Horákově rok a půl budoval dílnu, za což patří velký dík mému tátovi. Je potřeba velkého množství přesných přípravků pro každý díl a krok. Když jsem byl hotov, začal jsem pomalu vyrábět.

Stane se, že člověk udělá malou chybu, která zničí celou kytaru?

Tomu se musí předcházet. Základ je mít správně rozdělený hmatník a pracovat naprosto přesně. Umístění kobyly je tajný recept. Musí se udělat

kourek.cz

malá úchylnka, která kompenzuje průhyb struny a platí, že ucho lépe vnímá lehké podladění než vyšší tón. Na to ještě některé čínské firmy nepřišly ©

Když zahraješ na kytaru poprvé, je to překvapení co do zvuku a kvality?

Překvapení je to vždy ©, ale naštěstí spíš pozitivní. Každý materiál je trochu jiný nebo jinak rostlý, což má dopad. Na druhou stranu, základní konstrukční principy jsou dané. V rámci nějakých mezí se dá improvizovat, musí se vyvážit pevnost a rezonance. Ale hlavně je to vždy o tom, kdo na kytaru hraje, protože ani výtečná kytara z průměrného hráče virtuosa neudělá.

Jakou kombinaci dřev používáš nejraději?

Navzdory některým názorům dělám luby a zadní desku nejraději z českého ořešáku, protože je lehký a mám rád jeho teplý kulatý tón, což vyhovuje mému stylu. V kombinaci s alpským smrkem na přední desku je to pro mě ideální koncept. Špička je brazilský palisandr, ale je na něj vývozní embargo. Použití exotických dřev je samozřejmostí, k dispozici je jich široká škála, mají často krásnou kresbu a dobré akustické vlastnosti, ale jejich volba je otázkou peněz. Jedna z mých zásad je, že kytara musí vypadat přírodně, proto nepoužívám žádné odstínové úpravy.

Jakým směrem bys chtěl řemeslo dál rozvíjet?

Vlastně jsem spokojen se současným stavem.

Snažím se vyvážit čas mezi kytarami a rodinou. Proto dělám dvě až tři kytary ročně podle náročnosti. Na výrobě kytar nejsem existenčně závislý, takže je dělám stále pro zábavu, a to je nejdůležitější. Chci se soustředit na co nejzajímavější projekty, protože času je málo a život krátký.

Jak jde obchod a kdo je Tvůj typický zákazník?

Většinou člověk středního věku (nejčastěji muž), který má zkušenosti s řadou sériových kytar a ví, proč je pro něj kytara důležitá. Tito lidé mívají velmi přesnou představu a přicházejí s velmi detailními požadavky na konstrukci a výzdobu. Obchod je nevyzpytatelný; jeden rok musím odmítat zakázky a jiné roky jsou hubenější. Beru to jako fakt.

V čem se liší Tvé kytary od sériových?

Rozdílů je spousta. Např. moje kytara se udělá celá a až potom se lakuje. To podporuje ideální rezonanci. Při lakování ovšem nastávají složitosti, které řeším (převážně ve spojení krku s tělem). Sériové kytary se lakují po částech a pak se teprve kompletují, což je výrobně snadnější, ale s horším přenosem rezonance. Každá kytara má ale svoje místo. Sériová kytara z překližky zase lépe zvládne posezení u táboráku a ranní rosu. Kytary vyšší třídy jsou naopak vhodnější pro koncertní nebo domácí využití.

Prodal jsi někdy kytaru někomu v Kanicích?

Jednu kytaru jsem v Kanicích prodal, tak doufám, že se tu ještě někde vyskytne.

V příštím čísle se dočtete:

Silvie Rysová je známa svým zájmem a osvětou v oblasti reflexní terapie a čínské medicíny. Silvie absolvovala jak odborná zdravotnická studia, tak i další vzdělávací kurzy, které z ní dělají zapálenou odbornici. Po již druhé úspěšné ukázce reflexní terapie v rámci akce „Zažít Kanice jinak“ přineseme zajímavé informace všem čtenářům, kteří mají zájem prospět svému tělu a třeba i odstranit některé chronické obtíže.

Okénko do knihovny

SOUTĚŽ PRO DĚTI O NEJLEPŠÍHO ČTENÁŘE

Blanka Kalivodová

Na konci června 2020 byli všichni prvňáčci slavnostně pasováni na čtenáře. Tato slavnost se pořádá ve škole každoročně, letos jsem se ale poprvé zúčastnila i já jakožto knihovnice obecní knihovny. Předala jsem dětem malou knížku pohádek, aby přes prázdniny nezapomněly číst, a také průkazku do knihovny. Hned v září přišly děti i s paní učitelkou do knihovny na exkurzi a kdo měl s sebou průkaz, mohl si odnést vybrané knížky nebo časopisy domů na přečtení. Někteří si knihy jen vybrali a přišli si pro ně až s rodiči.

Dětem jsem při pasování slíbila vyhlášení soutěže o nejlepšího kanického čtenáře. A kdo se jím může stát? No přece každý, kdo umí číst a má méně než 15 let. Ale musí pro to, aby vyhrál, něco udělat – přečíst za celý rok 2021 alespoň 8 knih, z toho:

- jednu knížku, v níž jsou hlavními postavami zvířátka;
- jednu knížku o partě kamarádů;
- jednu knížku s pohádkovými postavami;
- jednu knížku s detektivní zápletkou;
- jeden komiks;
- jednu knížku, kterou napsala česká spisovatelka nebo spisovatel;
- jednu encyklopedii nebo knihu o tom, co ho zajímá;
- jednu knížku dle vlastního výběru.

Všichni soutěžící budou mít v knihovně svou "čtenářskou kartu", kam si zapíší název přečtené knihy a autora. Jedna kniha může být přiřazena vždy jen k jednomu tématu. Knihy by měly být půjčeny v kanické knihovně, ale pokud by si děti nevybraly, mohou přinést i vlastní. Myslím, že knihy, které si děti přečtou v rámci této soutěže, budou moci použít i do čtenářských (kulturních) deníků nebo při představování knih ve třídách ve škole.

Doufám, že děti bude soutěž bavit a budou se těšit na ceny.

Volba povolání na ZŠ

Alena Repová
výchovná a kariérová poradkyně na ZŠ Kanice

Rozhodnutí o budoucím povolání, o střední škole, je pro žáky důležitým krokem v životě, je to komplexní a zásadní proces v životě mladého člověka. Vzdělávání je závažným faktorem, které ovlivňuje jejich životy. Oblast poradenství pro volbu povolání, tedy kariérové poradenství, má na naší škole dlouholetou tradici. Zahrnuje výběr konkrétního povolání, které by chtěl dotyčný v budoucnu vykonávat.

V 8. ročníku mají žáci předmět „Volba povolání“. V jeho rámci se mohou s touto problematikou seznámit formou besed, rozhovorů, zajímavých pracovních listů, kde řeší některé situace, případových studií, poznávají sami sebe, své přednosti, ale i oblasti, na kterých mohou zapracovat. V 9. ročníku je pak žákům věnována individuální pozornost. V oblasti volby povolání se nám velmi osvědčila spolupráce s Informačním a poradenským střediskem pro volbu povolání Úřadu práce Brno-venkov, kam docházíme na tradiční workshopy. Využíváme i služeb pedagogicko-psychologické poradny. Každý žák obdrží i Atlas školství, kde může získat další informace. S každým jedincem je prodiskutována volba jeho školy, případně mu pomůžeme vyplnit přihlášku na počítači, vytisknout ji.

Rodiče mají možnost obrátit se na výchovného poradce v konzultačních hodinách v případě, že jejich dítě má potíže s výběrem střední školy. Konzultační hodiny ale slouží i pro ty žáky a rodiče, kteří jsou již rozhodnuti a pouze shání doplňující informace. Jako každý rok pořádáme v lednu třídní schůzky pro rodiče a vycházející žáky a informujeme je o přijímacím řízení a nabídneme jim svou radu a pomoc.

Volba povolání je dlouhý a složitý proces a týká se téměř všech žáků, kteří se rozhodují o své studijní a později pracovní kariéře. Tento proces není jednoduchý a žáci potřebují dostatečné informace o vybrané profesní orientaci. Cílem naší základní školy je připravit absolventy vědomostmi, dovednostmi a návyky, které je připravují ke vstupu na střední či střední odbornou školu, případně střední odborné nebo odborné učiliště. Povolání má v životě každého člověka velký význam a je třeba, aby byl se svým povoláním spokojen, mohl se v povolání rozvíjet, být tvořivý a získávat větší stupeň sebeúcty. Problematika volby povolání je stále aktuální.

www.freepik.com

Kultura

Letní noc

Na konci prázdnin konečně ožil i kulturní areál za školou, neboť se zde 22. srpna konala „Letní noc“. I když se jak organizátoři (Hodový výbor Kanice), tak i členové kapely Benny-Q, obávali nízké návštěvnosti, protože počasí nám zrovna nepřálo, nakonec se tato akce opravdu vydařila. Zatančit

Kristýna Rotreklová

a popít si přišlo bezmála 150 lidí, kapela prodlužovala, míchané drinky se vypily a poslední návštěvníci odcházeli za ostrého ranního světla...

Moc děkujeme zúčastněným a už teď se těšíme na nějakou další akci!

Aby se děti divily

Blanka Kalivodová

V každoroční nabídce kulturních akcí na hřišti za školou bývá divadelní představení. Ani letos nechybělo. Hrál se pro děti za pěkného pátečního odpoledne 11. září, a to hned předpremiéra představení „Aby se děti divily“. Hru podle knihy brněnského spisovatele Aloise Mikulky nastudovalo Divadlo Bolka Polívky a u nás si herci

i s paní režisérkou vyzkoušeli, jak budou děti reagovat. Vynálezce dětských snů Mirek Sýkora vyprávěl příběhy a pomocnice Veronika Slámová je předváděla dětem pohybem. Nikdo si během představení ani nevšiml, že se naučil pár základních pohybů znakové řeči.

Foto: K. Hynšt

Foto: K. Hynšt

Foto: K. Hynšt

Loučení s létem

David Neckař

Jeden z posledních krásných letních víkendů (12. září) jsme mohli v Kanicích využít k rozloučení s uplynulým létem. Program si užili děti i dospělí, někteří soutěže a skákací hrad, ostatní občerstve-

ní a muziku při večerní zábavě. Za pořádající spolky (Sokol Kanice, ZŠ a MŠ Kanice a SDH Kanice) děkujeme všem, kteří se za námi přišli podívat.

Foto: V. Kalivoda

Foto: V. Kalivoda

Zažít Kanice jinak

Lucie Bilíčková, Jiří Vodička

Předposlední zářijovou sobotu ožilo 30 obcí v České republice tradiční sousedskou slavností „Zažít město jinak“, do které jsme se, vedle obcí a měst jako je Praha, Hradec Králové, Jihlava, Olomouc, Ostrava, ale i sousední Říčmanice, nebo Bílovice nad Svitavou, zapojili i my v Kanicích.

Po velkém úspěchu loňské akce a v této „koronavirové době“, která nám tento rok řadu akcí v obci zhatila, to nebylo těžké rozhodování, zda se opět pokusit propojit sousedy z Kanic, potkat se při dobrém jídle, pití a umění, přiložit ruku k dílu a ukázat, jak se dají zažít Kanice jinak,

než jsme zvyklí. A tak se i letos sešlo několik nadšenců z místních spolků, dali hlavy a síly dohromady a pro své sousedy připravili nejen zábavný, ale i lehký pracovní druhý ročník akce „Zažít Kanice jinak“.

14

Foto: K. Vaněk

Foto: K. Vaněk

Dopoledne se odehrávalo v duchu „přiložme ruku k dílu a bude se nám tu radostněji žít“. Vylepšovalo se hřiště u obecního úřadu, kde se podařilo nainstalovat novou tabuli na kreslení křídami, upravit pískoviště a doplnit bednu na hračky. Svah u školního parkoviště se osazoval cibulkami tulipánů, hyacintů, sněženek a narcisů, které nám tuto akci na jaře jistě připomenou paletou pestrých barev a tvarů. A v neposlední řadě na lesním hřišti vzniklo nevídané dílo, na které mohou být kaničtí právem pyšní – nejen ti, kteří pro tento účel na místě pokáceli vybrané stromy, opravovali je a připravili základní konstrukci bosochodníku, ale i ti, kteří si vyšlápli kopec až na tento konec Kanic a přidali se s doplňováním jednotlivých polí bosochodníku různými materiály. Hemžilo se to tady dětmi i dospělými jako v mraveništi, každý chtěl „přispět svou troškou do mlýna“. A první odvážlivci samozřejmě konečné dílo ihned na vlastní nohy vyzkoušeli. Dobrá věc se podařila, tak snad se v této podobě dlouho zachová a bude dobře sloužit svému účelu!

Odpolední program, který se nesl již v zábavném a kulinářském duchu, byl rozdělen do čtyř lokalit a časově rozvržen tak, aby se všichni mohli zúčastnit všeho, nebo si vybrat dle své libosti. Co nabídlý jednotlivé konce Kanic, to Vám nejlépe přiblíží reakce pana **Jiřího Vodičky** z Bukové, který si všechny stanoviště prošel a celou akci zhodnotil jako „báječný nápad“. Citujeme:

„Zažít Kanice jinak,

tak zněla pozvánka, která se objevila v našich schránkách, obyvatelů Kanic. Pro někoho to byla novinka, pro mnohé již „repríza“. Tento den 19. září 2020 měl svou logiku v tom, že dal možnost nám všem se spolu sblížit. Kanice se rozrůstají, a tak není divu, že domorodec málem nezná, kdo bydlí o kousek dál. Tomu již, jak se zdá, „odzvoniло“.

Na každém konci dědiny byl připraven nějaký program.

Padělky přivítaly občany skvělou dudáckou kapelou „Skotský pes“. Skotské dudy, kroje a bubny přispěly k příjemnému posezení

a možnosti k seznámení. Nesmíme opomenout druhé těleso hudebníků, kteří nás zaujali svým umem na trumpetu, klavír či housle. Kapela Skotský pes se pak v odpoledních hodinách přemístila na Bukovou. Na svoje si přišly i děti spadělkářskou dílnou a fotokoutkem. Rovněž mohly obdivovat čerstvě „vyhláslá“ housata, která svým šarmem zaujala ty nejmenší,“ zatímco rodičové se zájmem sledovali praktickou ukázkou reflexní terapie nohou.

„Z Padělků již míříme na Malou stranu. Cestou jsme se zastavili na Hasičce. Hasicí technika, jako na přehlídce, budila dojem respektu. Na Malé straně jsme se mohli občerstvit lahodnou kávou servírovanou nejen tak z ledajakého automatu. Rovněž retro výstava na Zvoničce nám dala možnost vrátit se do dřívějších dob.“ K vidění zde byly i takové kousky jako např. historický počítač, harmonium, na které si zájemci mohli dokonce zahrát, nechyběly ani rádia, gramofony, fotoaparáty, telefony nebo dětské hračky.

Foto: K. Vaněk

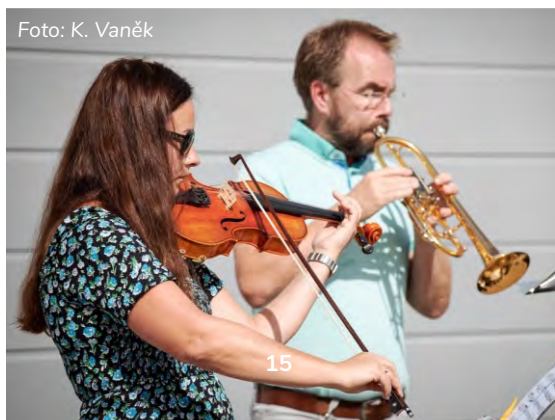

Foto: K. Vaněk

„Na náměstí „u křížku“ již bylo připraveno mešní víno. Do Kanic zavítal i pan farář Pavel Lazárek, se kterým jsme si bez ostychu popovídali. Zde jsme měli možnost ochutnat“ přímo na místě pečený „nekvašený chléb a zapít ho již zmíněným mešním vínem. Svým hostinským umem zaujali Petr a Míla Ševčíkovi, kteří se starali o dobrou náladu,“ nešlo přehlédnout ani stojan s kreslenými vtipy.

„Kdo ještě mohl, tak zavítal na kanický škvarek na Bukové. Na starém hřišti si přišly na své všechny generace.“ Za hudebního doprovodu mladého klavíristy se moštovala kanická jablčka

a vyráběla krmítka pro ptáčky. „Vše korunovaly nad ohněm v kotlíku čerstvě upražené škvarky,“ ke kterým bylo možno ochutnat několik druhů domácího chleba nebo výborné koláčky zlínské babičky. „Když „spustil svoji“ Skotský pes, tak snad mohl být každý spokojen, jak strávil pěkné odpoledne. Myslím, že akce „Zažít Kanice jinak“ bude dlouho v našem povědomí a budeme se všichni těšit na opakování v roce 2021.“

A za nás organizátory nezbyvá než doufat, že příští rok nám i ostatním nadšením do takových akcí vydrží a podaří se uspořádat další povedený ročník této sousedské slavnosti.

Hernička tKanička

Irena Kovářová

V letošním roce zahájila svoji činnost „**Hernička tKanička**“. Nabízí program pro rodiny s dětmi, zaměřuje se především na rodiče na mateřské a rodičovské dovolené (dále jen RD). V místnosti na kanickém obecním úřadě, kde probíhají také kurzy hudební školy Yamaha, vznikla herna pro děti ve věku 0–3 let a jejich rodiče či prarodiče (každý pátek mezi 9. a 11. hodinou probíhá volná herna, jejíž součástí je vždy i krátký program).

V plánu bylo také uspořádat několik jednorázových akcí, avšak jako všechno ostatní dění v letošním roce, i chystaný program Herničky poznamenala koronavirová epidemie a s ní spojená vládní opatření.

Přesto se podařilo uspořádat například bazárek dětského oblečení a vybavení, který proběhl v neděli 4. října ve sportovně-kulturním areálu u ZŠ Kanice. Sešlo se 10 prodejců, kteří nabízeli

podzimní a zimní vybavení pro všechny dětské věkové kategorie. Kromě možnosti doplnit svým ratolestem šatník bylo na bazárku možné najít několik pokladů v podobě hraček, her či rozličných jízdňích prostředků. Nakonec se i ze samotných prodejců stali nakupující. Bazárek takového druhu se uskutečnil v Kanicích poprvé a u všech zúčastněných sklídl pozitivní ohlasy. Mimo to

akce nabídla i další rozměr, a to v podobě přátelského sousedského setkání a příjemně stráveného slunečného dopoledne.

Záměrem Herničky tkanička je vytvořit komunitní mateřské a rodinné centrum pro rodiny s dětmi napříč všemi generacemi, kde se mohou setkávat, vyměňovat zkušenosti, získávat informace a realizovat vlastní nápady. Pro rok 2021 chystáme pravidelné pokračování volné herny, jarní bazárků dětského oblečení, ale třeba také přednášky a workshopy na témata spojená s péčí o děti i osobní rozvoj během RD.

Za vznikem projektu stojí nápad maminky dvou dětí, která cítila potřebu potkávat se s ostatními maminkami z Kanic, přinést smysluplný a snadno dostupný program pro rodiče na RD a umožnit nejmenším dětem získávat první sociální vazby a třeba i kamarády.

Více informací o Herničce získáte na internetové stránce:

<https://spolek-tkanička.webnode.cz/hernicka/>,
na sociální síti Facebook, nebo na e-mailu:

hernickatkanicka@seznam.cz

Vánoční příběh – Bůh naplňuje nejhlubší touhy lidského srdce

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverky: „Co pro tebe znamenají Vánoce?“

Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromeček ozdobený spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“

Liška se připojila se svou představou: „Pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečínky by to opravdové Vánoce nebyly.“

Do řeči se jim vložil medvěd: „Vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“

Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“

A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“

Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědět to vůbec lidé?“

Příběhy často nepotřebují vysvětlení, zaslouží si jen chvíli tichého zamýšlení a úcty k tajemství.

„Ježíš je ve skutečnosti tím, koho hledáte, když sníte o štěstí; on je tím, kdo vás čeká, když vás nic z toho, co naleznete, neuspokojí; on je ta krása, která vás tolik přitahuje; je to on, který čte ve vašich srdcích ta nejryzejší rozhodnutí, která by jiní chtěli udusit. Je to Ježíš, který ve vás vzbuzuje touhu učinit váš život něčím obrovským, je to on, kdo ve vás vyvolává vůli jít za ideálem odmítání průměrnosti, která by vás pohltila; odvahu usilovat s pokorou a vytrvalostí o zlepšení sebe sama i společnosti, aby se stala lidštější a bratrštější.“ (Z promluvy Jana Pavla II. v roce 2000)

Ať hloubka skutečnosti příběhu, který se stal před dvěma tisíci lety v judském Betlémě, je s to uspokojit ta nejhlubší očekávání srdce každého z vás.

Přijměte srdečné pozvání na tradiční vánoční mši svatou do kostela sv. Jana Křtitele v Babicích nad Svitavou dne 24. prosince v 16:30 (pokud to Covid opatření dovolí).

S přáním požehnaných Vánoc

Pavel Lazárek, farář

Hasiči

David Neckař, Marie Šmahelová

Hasiči se v létě kromě výjezdů namočili do organizace tábora

Po odeznění první vlny koronavirové epidemie se život v místní jednotce vrátil do běžnějších kolejí. Základní výbavou výjezdových vozidel již sice zůstaly (a dlouho zůstanou) respirátory a ochranné štíty, přes léto však byly využívány pouze při výjezdech kategorie „záchrana osob“ (v přímém kontaktu převážně při resuscitaci pacienta za pomoci automatizovaného externího defibrilátoru). A přes léto jsme se rozhodně nenudili.

Vedle lesních požárů (jeden z nich lokalizovaný kousek nad Kanicemi a z obce dobře viditelný) jsme vyjeli i k požáru zemědělské techniky, popadaným stromům a zatopenému sklepu. Kuriozitou byly dva poplachy během jediného dopoledne – při obou jednotka vyjízďela k resuscitaci osoby v bezvědomí. Ještě větší náhodou bylo, že se oba zásahy odehrály v Babicích nad Svitavou. Pestrou škálu nasazení korunovalo uvedení jednotky do pohotovosti při hrozbě dosažení třetího stupně povodňové aktivity na řece Svitavě v Bílovicích nad Svitavou, kde naši kolegové z Bílovic n. S. a Říčmanic 26 hodin čerpali vodu z podjezdu pod tratí i za pomoci kanické požární techniky.

Na začátku srpna jsme se vydali s kanickými dětmi vstříc kouzelným zážitkům na stanový tábor, který se uskutečnil pod záštitou a za finanční podpory SDH Kanice. Díky všem lidem s dobrým srdcem, kteří plánovali táborový program, podíleli se na přípravách, organizaci a vzali si dovolenou,

j jsme se mohli týden probouzet v kouzelných Oslavicích. Letošní tábor se nesl v duchu čar a kouzel a naše obvyklé tábořiště na řece Oslavě se změnilo v koleje pro malé i větší čarodějnické učně a jejich profesory.

Profesorský sbor provedl celý ročník nadaných studentů všemi nástrahami kouzelnického vzdělávání a vyškoliil partu zručných kouzelníků, kteří se v životě neztratí. Probíhala nauka o hvězdách, děti si vyráběly lektvary, kouzelnické hůlky, opravdová létající košťata, dřevěné kostky, učily se runy (pradávné symboly), poznávaly bylinky podle vůně, ochutnávaly se zavázanýma očima různé přísady do lektvarů. Hrály spoustu zajímavých her, z nichž se zejména hra „Famfrpál“ stala velmi oblíbenou! V lese při cestě za pokladem viděly na vlastní oči obrovského draka chrlícího oheň a na konci noční stezky našel každý učeň svůj kouzelný lektvar s ochranným kouzlem a skrze dalekohled pozoroval planety na noční obloze. Nechyběly ani večery s kytarami u ohýnku

a zpíváním na dobrou noc. Je toho tolik, co se v Oslavicích za jediný týden odehrálo a kdybychom to měli vše popsat, zabrali bychom místo ostatním rubrikám.

To se musí začít. Tak v příštím roce, tam v údolí u řeky, **AHOJ!**

Sport v obci

Nové workoutové hřiště

Martin Ondroušek

Poničené betonové pingpongové stoly na hřišti na Bukové nahradily nové cvičební prvky – workout. Jako rodič a sportovně založený jedinec mám velkou radost, že po loňské zdařilé rekonstrukci a rozšíření dětského hřiště u obecního úřadu a obnově lesního hřiště na Chocholkách, jež jsou cílené spíše na menší děti, se dočkalo úpravy i hřiště na Bukové.

Záměrem skupiny rodičů, kteří se na návrzích úpravy dětských hřišť v naší obci podílejí, bylo v rámci omezeného prostoru zatraktivnit hřiště pro náctileté. Volba padla na workout, který se jevil jako vhodný doplněk stávajícího víceúčelového hřiště a altánku a do konceptu i estetiky celého hřiště určeného především pro dospívající děti dobře zapadal.

A co že ten workout vlastně je? Workout nebo též street workout jsou cvičební prvky umožňující různá protahovací a posilovací cvičení mládeži i dospělým za použití váhy vlastního těla, a to na čerstvém vzduchu. Existují samostatné

Dozvuky letního tábora mohli zažít i účastníci našeho loučení s létem 12. září na hřišti v Kanicích, kde si mohli v roli figurek vyzkoušet živé „Člověče nezlob se“ a pravý čarodějnický sport „Famfrpál“.

Do nadcházejících dní bych rád popřál všem pevné zdraví a zároveň všechny požádal - dávejte na sebe pozor a buďte zdraví!

cvičební prvky, nebo celé cvičební sestavy (tak jako v našem případě). Návod na správné cvičení a provozní řád naleznete po dokončení na informační tabuli přímo na hřišti.

Pro úplnost dodávám, že workoutový prvek realizovala za celkovou cenu 141 559,- Kč vč. DPH firma Bonita Group Service s.r.o. z Drásova, která byla vybrána pro její dobré reference a výborný poměr mezi cenou a kvalitou jí nabízených výrobků. Dopadovou plochu z kačírku zajistí obec.

Věřím, že naše dospívající děti, jakož i jejich rodiče, nový cvičební prvek ocení a že nám všem bude k plné spokojenosti sloužit co možná nejdéle.

Turnaj v ping pongu

Josef Kolínek

Dne 27. června se konal v tělocvičně ZŠ v Kanicích turnaj ve stolním tenise žactva, kterého se zúčastnilo šest soutěžících.

Po ukončení zápasů systémem „každý s každým“ o konečném pořadí rozhodl vzájemný zápas o první, třetí a páté místo. V turnaji bez ztráty setu zvítězil Jan Malášek, na druhém místě skončil Jiří

Čanky a třetí pozici obsadil Jan Krs. Nejlepší hráči byli odměněni drobnými cenami. Další turnaj (vánoční) se bude konat v sobotu 19. prosince (pokud to aktuální epidemická situace dovolí).

Závod za kopcem – Ochozská tretra 2020

Petr Kolář

Slunečná neděle a blízkost startu zlákala dne 13. září několik kanických běžců a běžkyň k účasti v 1. ročníku závodu konaném v Ochozi u Brna doslova za kopcem.

Zázemí závodu poskytl areál místního fotbalového hřiště. Dopoledne patřilo dětským kategoriím, ve kterých nebyla nouze o raketové starty, hromadné pády v zatáčkách, dramatické finiše i slzičky zklamání z nenaplněných ambicí. Pro příště by nebylo špatné fandit i nějakým dětským účastníkům z Kanic. Drobnou organizační výtku lze směřovat na opožděný start dospělé kategorie, která na trať vyběhla až před poled-

nem. Trasa závodu dlouhého 7,3 km vedla na krašovou plošinu Skalka a zpět. Kopcovitý profil a vysoké teploty vzduchu prověřily každého, kdo se postavil na start. Kaničtí byli spokojeni a místním svými výkony ukázali, že za kopcem se taky trochu běhá. Ve svých kategoriích se umístili Honza Drábek (1. místo), Klára Drncová (2. místo) a Petr Kolář (2. místo).

Milí čtenáři,

naše pravidelná rubrika „Rozhovor“ má podtitul „aneb žijeme tu společně“. Tentokrát jsem se rozhodla upustit od formátu rozhovoru a zaměřit se právě na onen podtitul – žijeme tu společně – a vy hned pochopíte proč. Uvědomila jsem si, že za posledních několik let opakovaně dostávám dotazy na téma, které může být pro některé z vás možná méně atraktivní, přesto však věřím, že můj příspěvek naleznou u mnohých z vás odezvu. Ti, co tu s námi žijí a kterým tento text věnuji, jsou dvounozí opeřenci – kuři domácí.

Slepice, řeknete si. Co je na nich zvláštního? Vy, kteří v Kanicích žijete celý život, se mi asi vysmějete. Já sama se nepovažuji za typický městského člověka a ač jsem ve městě prožila většinu svého života, jeho nezanedbatelnou část jsem pobývala na venkově u prarodičů. Troufám si tak říci, že jsem mnohé ze života na vsi pochytala a také z tohoto důvodu jsem se do chovu drůbeže vlastně pustila. Moje první volba před lety padla na kachny. Jednoho květnového dne jsem dětem pořídila tři dvoutýdenní kachňata, která s námi prožila svůj život až do jedné podzimní návštěvy predátora. I to je příroda a jelikož se nám chov opeřenců zalíbil, následující jaro jsme si domů přinesli další kachňata a první várku slepic. Kachny jsou společenská a zvědavá zvířata, neustále poblíž komukoliv, kdo se zrovna pohybuje na zahradě, nebo v jejím okolí. Jen zřídka jsem mezi nimi zaznamenala neshody či rozepře. Nic takového ovšem nemohu konstatovat o hejnu slepic, kterému jsme nakonec postoupili celou naši zahradu. Pohybují se po ní svobodně a dle vlastního uvážení, bez omezení.

Život slepičího společenství má jasná pravidla, jejichž pozorování mne asi nikdy neomrzí. Původní hejno sestávalo z šesti dospělých nosnic zakoupených v pojezdné drůbežářské prodejně. Jakmile se u nás dámy usadily, zabydly a prozkoumaly poskytnuté teritorium, začaly v hejnu první roztržky. Drobné potyčky o krmení, úlovky a místo v kurníku postupně přerůstaly v neustálé tahanice, hádky a na program se dostala i šikana slabších jedinců. A jelikož se mi bezpráví a násilí přičí, rozhodla jsem se situaci vyřešit pořízením nového člena, který by do hejna vnesl jasný řád a pořádek. Od souseda chovatele jsem přinesla mladého kohoutka a těšila se, že nastane kýžený klid. Mé drahé slepice nezklamaly a ihned daly jasně najevo, co si o novém přírůstku myslí – na chudáka kohoutka se všechny v semknutém šiku vrhly s takovou vervou, že jsem měla co dělat, abych mladíka uchránila od spršky klovančů. Popár dnů strávených v izolaci se kohout postupně s hejnem začal sžívat. Jakmile dospěl, stal se jeho hrdým vůdcem, slepice se uklidnily, začaly si kohoutka nadbíhat a veškeré sváry ustaly. Kohout je plemene „Maranska“, výstavní kus a myslím, že i když si je svého majestátu vědom, rozhodně ho neuvidíte se jen tak proměnávat všem na odiv. Naopak, je to zodpovědný vůdce a ochránce, jenž nejednou své družky zachránil před dravci, kteří k nám občas zavítají obhlédnout situaci. A byl to právě náš Koh-I-Noor, jak ho pojmenovaly mé děti, který mi vyvrátil mýtus z dětské pohádky „O kohoutkovi a slepičce“. Kdykoliv tento opeřenec objeví zajímavé sousto, spustí zvláštní zpěv, kterým přivolá své favoritky k hostině. Nikdy jsem ho nezahledla pokoutně v tajnosti nalezenou pochoutku sezobnout. Nevynechá jedinou

příležitost, aby se návštěvám přicházejícím si posedět a popovídat na naší terase, nepochlubil se svým hejnem. Pokaždé přivede celou skupinu na přehlídku. A slepice? Ty si kohouta náležitě nadbíhají, pozice hlavní favoritky se čas od času změní, ale všechny se zdají být spokojené a plně soustředěné na celodenní hrabání, shánění potraviny, snůšku a odpočinek.

Po nějakém čase jsem se rozhodla přistoupit k pokusu. Jelikož se mé slepice neměly k tomu, aby vasedly a vychovaly potomstvo, vypůjčila jsem si elektrickou líheň a jala se zajistit novou drůbeží generaci umělou cestou. Po 21 dnech čekání se péče vyplatila a my jsme mohli sledovat, jak na svět přichází nový život. Vcelku běžná záležitost obklopující nás na jaře v okolních hnízdech a budkách, která ovšem dostává zcela jiný rozměr, když ji můžete sledovat zblízka na vlastní oči. Pípačící vejce se během několika hodin změnil ve žlutý, šedý či černý chomáček, jehož roztomilost je až vražedně nebezpečná. Zaručeně úspěšná terapie každodenních problémů a starostí.

A proč se zde vlastně rozepisuji o svém životě s drůbeží? Jak už jsem předeslala, dostávám ohledně života slepic a jejich chovu spoustu otázek. Občas zajímavých, občas překvapivých. Třeba svým příspěvkem rozšířuji obzory i vám. Měla jsem to potěšením nedávno osvětlit svému brněnskému známému, jak to vlastně je se snášením vajec – jeho dotaz, zda slepice potřebuje k tomu, aby snesla vejce kohouta, mne trochu překvapil. Ne, nepotřebuje, vejce snáší i bez kohoutovy intervence. Ovšem jeho druhý dotaz mne doslova odboural – z vajíčka přineseného z obchodu si na polštářku v košíku kuře opravdu nevylíhnete. Ani za těch zmíněných 21 dnů.

Slepice a kohouti jsou svérázné bytosti přinášející kromě užítku také zábavu a poučení. Jasně stanovená hierarchie v hejnu, silné sociální vazby, individualita jednotlivých opeřenců – je toho k pozorování mnoho. Žijeme tu společně. Pravidelně naši drůbež slýcháme dorozumívat se

s okolními chovy. Kohouti nás ráno budí, některé snad až příliš brzy. Mnozí z nás se na venkov přestěhovali z měst, odešli od shonu a neustálého hluku, zvuků nočních rozjezdů tramvají a ostatních ruchů ulice. I vesnice má své typické zvuky a hluky a hlasové projevy drůbeže k nim dle mého soudu prostě přirozeně patří již po celá staletí. Vážím si každého života ve svém okolí, takže na slepičí polévku vás rozhodně pozvat nemohu. Naopak, vřeskatých mrazech dostává moje drůbež po ránu teplý lipový čaj a kolegové v zaměstnání se zapisují do pořadníku, aby mohli své příští životy strávit ve slepičí LDN u Hanky Rakšány.

Takže chovu zdar, drazí kaničtí a odpustte prosím kohoutům jejich horlivé ranní kokrhání!

KLIMATOLOGIE: Léto 2020 bylo s průměrnou teplotou vzduchu 20,1 °C o necelé 3 °C teplejší než dlouhodobý normál (1961–2000). Tříměsíční srážkový úhrn přesáhl 300 mm (314,5 mm) a výrazně překonal hodnotu dlouhodobého průměru (cca 215 mm).

ZAJÍMAVOSTI:

- Všechny tři letní měsíce roku 2020 byly o 0,8 °C (srpen) až 5,2 °C (červen) chladnější než stejné měsíce roku předchozího.
- Výjimkou v létě nebyla chladná rána, v 18 dnech byla naměřena denní minimální teplota nižší než 10 °C; nejvíce takových dnů připadalo na červen (osm), nejméně na srpen (čtyři).
- Celé letní období bylo vlhké s rovnoměrným rozložením srážek v čase a bez výskytu souvislejších suchých epizod (nejdelší období beze srážek trvalo devět dní, a to od 6. do 14. 8.).
- Oproti létu 2019 byl naměřen více než 1,5 násobek úhrnu srážek s tím, že celkem ve 12 dnech bylo zaznamenáno více než 10 mm srážek/den.

	Červen	Červenec	Srpen
T _{avg}	18,7 °C	20,2 °C	21,3 °C
T _{max}	36,5 °C (28. 6. 16:50)	37,6 °C (28. 7. 15:30)	37,6 °C (7. 8. 16:30)
T _{min}	4,2 °C (2. 6. 4:40)	5,9 °C (14. 7. 5:00)	6,7 °C (28. 8. 5:50)
Sr _{sum}	126,5 mm	84,5 mm	103,5 mm
Sr _{max}	24,5 mm (15. 6.)	22,0 mm (21. 7.)	35,0 mm (18. 8.)

Víte, že...?

Marie Šmahelová

Nyní se u nás recyklují pouze 3 % textilu. Až 97 % textilu končí na skládkách, pro lepší představu je to 200 000 tun ročně. A přitom je možné 98 % vyhozeného textilu znovu recyklovat. Sníží se množství odpadu na skládkách, uspoří se primární zdroje, vytříděné oblečení se dostane k těm, kteří ho potřebují, nebo se využije na další výrobky a materiály, získají se prostředky pro neziskové organizace, vzniknou nová pracovní místa a zmírní se neblahý dopad na životní prostředí. Pomozte zvrátit nepříznivá čísla ve prospěch recyklace a využijte nový kontejner na textil, který je umístěn naproti zdravotnímu středisku.

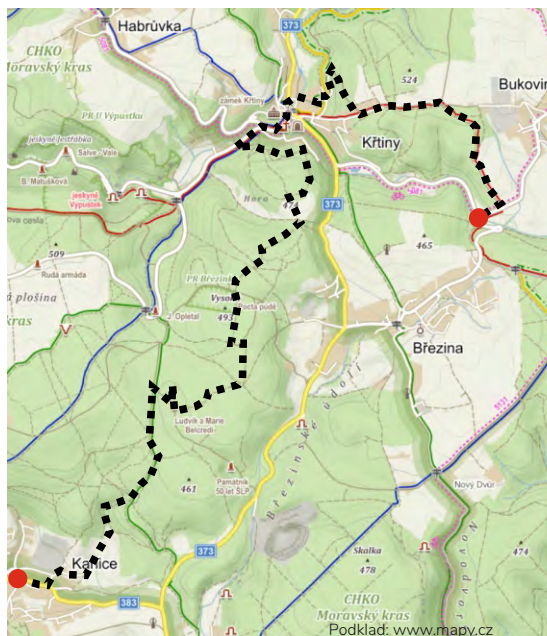

Foto: www.publicdomainpictures.net

Do Křtin a ke „Kulatému dubu“. Motto: Odcházejí legendy i velikáni, vzpomínky zůstávají...

Dnešní výlet začneme na zastávce autobusu Ochoz u Brna, rozcestí Kanice a zakoupíme lístek na další rozcestí (pod Bukovinou). Po výstupu z autobusu se vydáme asi 150 m po silnici směrem na Bukovinu. Ze silnice odbočíme na cestu vlevo po červené turistické značce (dále jen TZ) - cesta S. K. Neumanna a Cyrilometodějská stezka). Projdeme asi kilometr lesem a zahneme vlevo na polní cestu vedoucí od Bukoviny do Křtin. Po pravé straně se po chvíli objeví chaty a křížek, pár metrů od křížku odbočka z červené TZ vpravo. Touto cestou pak pokračujeme a po 200 m uvidíme na pravé straně nad cestou ve stráni Boží muka architekta Eichlera, které tvoří 32 modřínových hranolů zasazených v kovovém prstenci a nad nimi měděný kříž. Nechali je postavit lesníci v roce 2010 jako poděkování a poctu panu děkanu Tomáši Prnkovi, který nejen pro Křtiny, ale i pro okolní obce a spolky udělal během svého 40 let trvajícího působení mnoho dobrého. Až do roku 2012 jezdil i k nám do Kanic na hodové mše, vždy nás obdaroval dobrým slovem, potěšil svým optimismem, tolerancí a vtipem.

Z tohoto místa je také snad nejhezčí pohled na barokní perlu Moravy – kostel Panny Marie od Jana Blažeje Santiniho-Aichela, který byl za éry pana děkana od základů až po střechu kompletně opraven. Půjdeme dál dolů po cestě a po 150 m zahneme ostře vlevo a kolem bývalé

„měšťanky“ umístěné v bývalém zámku dojdeme k nové škole a sestoupíme na křtinské náměstí. Po prohlídce a zamyšlení v kostele, vyslechnutí zvonkohry v ambitech (zbuďoval p. Prnka), se můžeme projít zámeckým parkem, občerstvit se v některé z provozoven, nebo navštívit kapli sv. Lazara Jeruzalémského. V ní je kostnice s 12 tajemnými černě zdobenými lebkami s motivem vavříňových větví (nechal vybudovat taktéž p. Prnka – tedy tu kapli, ne ty lebky, ty byly objevené v podzemní kryptě pod hlavním vstupem do kostela v roce 1991). Zde je ale nutné si prohlídku s výkladem dohodnout předem (www.krtiny.katolik.cz).

Ze Křtin zamíříme po silnici směrem na Adamov. Na konci městyse najdeme další památku na činnost pana děkana. Na levé straně silnice jsou boží muka „Poklona“ z roku 1999 a za nimi tzv. „Panáčkova cesta“, na které nechal pan děkan vybudovat sedm kapliček Mariánské radostné cesty.

Boží muka – poděkování Tomáši Prnkovi.

Vydáme se tedy do kopce vlevo nahoru zpět nad Křtiny a projdeme větší část této cesty. Za šestou kapličkou odbočíme do kopce vpravo. Po půl-kilometrovém stoupání se dostaneme na farskou louku. Přejdeme louku a za odpočívadlem se vydáme lesem cestou vpravo do kopce. Po necelém kilometru narazíme na asfaltovou lesní cestu Březinka. Za ní je památník „Pocta půdě“. Pokud půjdete na podzim nebo v zimě, je třeba dobře hledat pod listím nebo sněhem, protože jeho výška nad zemí je asi jen 5 cm... Kousek odtud je také nejvyšší místo výletu – Vysoká (493 m n. m.).

Přejdeme tedy přes cestu Březinku a dostaneme se k objektu březinské vodárny. Další 0,5 km úsek cesty je potřeba řádně nastudovat – u vodárny se dáme vlevo, po cca 100 m odbočíme doprava, po 250 m kousek vpravo a hned vlevo. Dál asi po 0,5 km cesty narazíme na širokou lesní cestu. Po ní se vydáme pár metrů vpravo a na levé straně nalezneme torzo památníku L. a M. Belcredi. Hlavní cesta zde zahýbá mírně doleva a rovně na sever pokračuje méně výrazná lesní cesta. Po ní se vydáme k druhému hlavnímu cíli dnešního výletu. Sledujeme pečlivě les po pravé straně a asi po 100 m zaregistrujeme vpravo pěšinu. Půjdeme po ní a po dalších 100 m bychom měli vpravo spatřit torzo bývalého velikána místních lesů. Leží zde tzv. „Kulatý dub“.

Za mého mládí to byla atrakce. Žádná škola v okolí neopomněla pořádat k tomuto mystickému stromu každý rok „pochodák“, aby i děti uviděly a poznaly tu obrovskou krásu. Když stál, byl to

Kulatý dub ve své největší slávě.

kolos. Teď, když zde leží více než 34 let na zemi a tlí, zdá se menší... Označení „Kulatý dub“ mělo ve svém názvu i myslivecké sdružení v Babicích n. S., jehož členy byla tehdy i řada kanických občanů, nimrodů a přátel lesa...

Od věhlasného dubu se vydáme zpět k pomníku Belcredi. Za pomníkem přejdeme skrz les nahoru na zelenou TZ. Po ní se dáme vlevo, úvozem pořád z kopce dolů. Neodbočíme po zelené doleva po široké cestě na Ochoz, ale pokračujeme pořád chodníkem z kopce dolů kolem „Paní Skaly“ až ven z lesa nad naši vesničku, krásnou, kdysi skoro střediskovou...

Bedřich Souček, lesník Školního lesního podniku Křtiny, o Kulatém dubu napsal:

„Kulatý dub, jeden z nejstarších a nejmohutnějších velikánů brněnského okolí, objekt památkové péče, dostaveníčko milovníků přírody, již neexistuje (nestojí). Rostl v lesích ŠLP Křtiny v polesí Břilovice nad Svitavou, v oddělení 45A v katastru

obce Ochoz. V mládí vyrůstal v hustém zápoji (podrostu), který mu nedovoloval vytvořit boční zvětvění, a tím si vytvořil a do vysokého věku udržel kolmý, plnoštíhlý, válcovitý a bezsuký kmen. Lidově řečeno „kulatý“, z čehož povstal jeho název „Kulatý dub“. Byl 28 m vysoký a měl 13 m dlouhý bezsuký kmen s mohutnou, rozložitou, kulovitou korunou. Jeho výčetní tloušťka činila 1,3 m nad zemí celých 135 cm. Jeho obvod tedy činil cca 425 cm. Jeho stáří se odhaduje na cca 350 let."

Při bouři 5. srpna 1986 byla porušena jeho stabilita, kmen praskl a vychýlil se z kolmého směru. a dva dny, tedy 7. srpna 1986, za poměrně klidného a slunečného počasí ve 13:00 hod se dle svědectví lesních pracovníků zlomil v pařezu a padl. Kulatý dub byl jedním z posledních svědků přirozené obnovy lesa. V prosinci 2013 byl u torza stromu vysazen nový mladý dub...

A dnes...

O Kulatém dubu pojednává povídka někdy z 30. let 20. století od autora Jaroslava Marchy („U krásného dubu“ z lyrické prózy „Zlatá vzelené“). Níže je přepis z druhého vydání z roku 1940:

„Za naším polem, které právě počalo za července hořet pšeničnými klasy, jsou panské seče. Jdeš z majestátního bukového lesa a náhle se před tebou zvedají mladé divoké dřínky, habříky a křoviska. Je tu plno slunce, uzrálých jahod i lesního kvítí. Do kaluží, které deštivé léto vytvořilo v kolejších rozbité lesní stezky, slétají pít ptáci a čmeláci bzučí na plných květech léta. Bělostné břízy jakoby v nich zakleta byla láska mladých žen, dýšší vůně... A mlčí seč.“

Vyrazili jsme na spanilou lesní mýtinu. V tom zapadlém lesním světě bylo nám jako v ráji. Na zem dopadly tlumoky s jídlem, košíčky s houbami a už ležíme nehybně v mechu a díváme se vzhůru, jak se plaví mraky a tíhnou přístavem dále.

Kolmo nad hlavou rozpíná haluze a vévodí korunou královský dub. Ani lísteček se na něm nepohne, má široká ramena, obrazu báje, železné tělo a jeho majestát cítíš zvedat se nad sebou. Je to staletý strom, zašlý svědek, který rostl několik století. Každá rýha v jeho kůře, táhnoucí se od země až po haluze, je jedno století a v tom století jsou uzavřené celé dějiny tohoto kraje. Horské bouře v plné kráse, divoké hrůzy přečkal ten strom, jež hrabě věnoval své ženě a na důkaz toho dal na něj zavěsit železnou tabuli. Přišly severní divoké vichřice, lámaly jeho šji a on stál nehybný, jako ze železa. Přišly bouře a boží blesky, mrskaly svrasklé čelo, ale padla k zemi jen kůra: mstivý posel stlačil jen na šupinu obra.

Děšť omyl jeho rány, slunce je vyhrálo a strom ve svém majestátu rostl a bujel dál. Byl vyvolencem nebe, které mu dalo sílu a obří vzrůst. Kdysi pod ním tančili k úctě bohů a on se díval mlčky na člověka, jenž v těchto lesích žil se zvěř, sám zvěř, a hledal bodu pohanských představ. Pak přišli rytíři a přáli si mít jeho svaly a vzrůst. Někdy se tu zastavil lesní muž se sekyrou, pohlédl s úctou na bohatýra a odešel...

A zatím blesky i bouře, nebo čas sám vyvracel vše kolem něho, ničil a zase rostla nová generace stromů. A on je přerostl ve své výši, síle a majestátu. Dostal se nad tu všední společnost a pak už neměl odvahy nikdo podetít jeho peň.

Směje se bouřím a směje se vichru. Směje se času, jenž stravuje stébla, trávu, klasy, křoviny, mouchy a lidi s lehkou hravostí. Směje se mladým duším, které sem zabloudí a kymácejí se jako opilé, směje se hovoru malých lidí, neboť tajemství jeho věku jest v božím zákoně o síle. Už jen jestřábí a královská společnost ptačí smí do těch haluzí a pňů: střízlíci, pěnice a drobná havěť se potlouká v křoví pod ním.

Dej mi, Bože, klid a majestát tohoto stromu!

Chtěl bych se smát vichrům, které mne hrozí svalit, chtěl bych se smát bouřím, které vyvracejí z kořenů stromy a házejí mrtvolu za mrtvolou. Chtěl bych mít srdce zarostlé do dřeva a stát bez hnutí jako ten dub, král tohoto lesního světa.“

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost v Kanicích

V souvislosti s omezeními posledních měsíců není pro pořadatele lehké akce plánovat, může tak docházet ke změnám uvedených akcí, jejich rušení, ale i ke vzniku nových.

Aktuální přehled akcí najdete vždy v aktualitách na webu obce Kanice: www.obeckanice.eud.cz

Pro rok 2020 jsou v závislosti na omezeních daných vládními opatřeními plánovány tyto akce:

prosinec	Vánoční čtení a dobročinná burza knih	Obecní knihovna Kanice
24. 12.	Vánoční mše svatá, kostel sv. Jana Křtitele	Farnost Babice n./ S., 16:30

Tradiční **Rozsvěcení vánočního stromu** proběhne bez doprovodného programu v předem nezveřejněném termínu. Naopak **bez náhrady byl zrušen Vánoční koncert a Novoroční přípitek.**

Pro rok 2021 jsou v závislosti na omezeních daných vládními opatřeními plánovány tyto akce:

9. 1.	Tříkrálová sbírka	Farnost Babice n./ S.
únor	Kanický ples	kanické spolky, akce nepotvrzena
13. 2.	Ostatky	Hasiči Kanice
březen	Setkání u cimbálu	Hodový výbor Kanice
11. 4.	1. organizační nácvik pro zájemce, kteří se chtějí účastnit hodů	Hodový výbor Kanice
12. 4.	Zápis dětí do 1. třídy ZŠ Kanice	ZŠ Kanice
17. 4.	Oslava 60. výročí otevření nové školní budovy v Kanicích	ZŠ Kanice
30. 4.	Pálení čarodějnic	Hasiči Kanice
25. 6.	Stavění máje a zvaní na hody	Hodový výbor Kanice
26. 6.	Krojované hody Kanice	obec a Hodový výbor Kanice

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zpracovávány do nových čísel dle tematického zaměření.

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **15. 1. 2021.**

V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu:

kanickelisty@seznam.cz

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku, vydává obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO: 00363171, evidenční číslo MK ČR E23486, ročník III – listopad 2020.

Redakční rada:

Hana Rakšány Dvořáková (šéfredaktorka), Petr Ševčík st., Věra Mikulášková, Blanka Kalivodová, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Hana Rakšány, Karel Hynšt, Martin Ondroušek, Jan

Beran, Jan Drábek, Aneta Minaříková, Marie Šmahelová, Petr Kolář.

Grafická sazba: Nicol Kolářová.

Jazyková korektura: Petr Kolář.

Kontakt na redakci:

kanickelisty@seznam.cz

Toto číslo vyšlo 27. 11. 2020 nákladem 400 ks. Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři. **Redakce si vyhrazuje právo** zaslané příspěvky upravovat, případně neuveřejnit. Nevýžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícímu tato práva.